

de for den ordning, og at næsten alle forældrepar synes, at deres indbyrdes fordeling af orloven er god. Det synes jeg stadig må være den bedste ordning, men så ved vi, at det, der kan forstærke fædrenes ønske om barselorlov, er en bedre økonomisk dækning, og her i Danmark er det jo arbejdsmarkedets parter, der aftaler det i overenskomsterne.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:57

Spm. nr. S 375

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvilke positive erfaringer med de kommunale jobcentre gør det klogt helt at kommunalisere den statslige arbejdsformidling, når der er tale om vidt forskellige grupper som f.eks. forsikrede ledige, syge og kontanthjælpsmodtagere?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:58

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne slå fast, at både den statslige og den kommunale del af jobcentrene har gjort det rigtig godt og har ydet et betydeligt bidrag til at få flere mennesker i job.

Etableringen af fuldt ud kommunale jobcentre handler ikke om at udpege henholdsvis staten eller kommunen som vinder, men sker i en erkendelse af, at jobcentre med én ledelse, én økonomistyring og én samlet finansiering er bedre rustet til at møde fremtidens udfordringer end jobcentre med to af hver. På trods af forskellene mellem de borgere, der møder i jobcentrene, har de alle brug for hjælp til at komme i beskæftigelse.

Den kommunale indsats for kontanthjælpsmodtagere har været en succes. Antallet af kontanthjælpsmodtagere var i september 2008 på i alt 87.500 – et fald på 42.500 siden 2004. Resultatet er bl.a. understøttet af regeringens initiativ »Ny chance til alle«, hvorefter langvarige kontanthjælpsmodtagere har fået chance for et job eller aktive jobrettede tilbud.

Det er et gigantisk socialpolitisk fremskridt, når så mange mennesker uden job nu er i stand

til at forsørge sig selv. Jeg har derfor tillid til, at kommunerne kan påtage sig det ekstra ansvar, det er at skulle tage sig af de forsikrede ledige. Der etableres en stærkere statslig styring af det kommunale beskæftigelsessystem, så vi sikrer os, at resultaterne ikke udebliver.

Jobcentrene vil i fremtiden levere en målrettet indsats til alle ledige og virksomheder, og vores mål er fortsat at øge arbejdsudbuddet både på det korte sigt ved at håndtere en højere ledighed og i det længerevarende perspektiv ved at sikre flere hænder til rådighed for arbejdsmarkedet.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:00

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for svaret. Jeg synes, ministeren pyn-ter sig med lånte fjer i den her sag, for jeg mener bestemt ikke, der er belæg for at sige, at det er så positivt. Altså, vi andre, der kan huske lidt tilbage, ved, hvordan situationen var, da vi tog over i 1993 efter den daværende borgerlige regering og stod med 360.000 ledige. Dengang var vi i stand til i løbet af få år at bringe ledigheden ned til 140.000, uden at der var nævneværdige flaskehalse i systemet. De resultater, man har opnået her, er små krusninger, som den her regering har brugt 7 år på. Så har man lavet en hel masse om i systemet, men jeg tror ikke, det har været bedre, for der er ikke flere, der har fået uddannelse, opkvalificering eller andet. Man har rørt lidt rundt i gryden.

Men det, der vil ske her, er jo, at vi nu i stedet for at have et stort arbejdsmarked vil få 98 forskellige arbejdsmarkeder. Kommunerne vil først og fremmest koncentrere sig, tror jeg, om deres egne borgere. Dernæst er det, der står tilbage, spørgsmålet om økonomien: Hvem skal betale regningen? som man vil sige i Vendsyssel. Det kan være, at man kan lave nogle gennemsnitsbetragtninger af, hvor mange ledige der er i dag, og hvor meget det vil koste. Men systemet har jo tidligere været meget robust. Hvis f.eks. et skibsværft lukkede, ja, så væltede landet, regionen og byen ikke helt, fordi der var mange, der var med til at bære det – at betale regningen, kan man sige. Det vil der ikke være i fremtiden. Der vil selv små udsving få en katastrofalt stor betydning for en kommune, der så vil være nødt til at skære ned andre steder.

Noget af det, der virker, er at lave en tidlig indsats for aktivering, men jeg kan også se for mig, at det vil være et af de oplagte steder, hvor